

Forfatter: Hegel, Frederik Vilhelm

Titel: BREV TIL: Bjørnson, Bjørnstjerne FRA: Hegel, Frederik Vilhelm (1882-08-06)

Citation: Hegel, Frederik Vilhelm: "BREV TIL: Bjørnson, Bjørnstjerne FRA: Hegel, Frederik Vilhelm (1882-08-06)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 119. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L00165251800020081.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

6. Aug. 1882.

Kjære Bjørnson!

Din Hustrus venlige Indbydelse til den 10. August har sat mig i Feststemning, hvorfor jeg sender Dig min hjerteligste Lykønskning, hvad jeg under alle Omstændigheder visselig ikke havde undladt. Naar jeg ikke kan gjøre det personligt, behøver jeg ikke nærmere at udvikle for Dig, hvor mangfoldige Forhold og Forpligtelser der byde mig at blive hjemme ved Forretningen netop nu, da Efteraaret med raske Skridt nærmer sig. Mere end tyve Aar ere nu forløbne, siden jeg traadte i Forbindelse med Dig angaaende Din »Kong Sverre«, og som Du med berettiget Stolthed kan se tilbage paa Dit Dagværk, gennem hvilket Du med Digterens vidunderlige Gave og hemmelig sympathetiske Forstaaelse af, hvad der rører sig i Sjælene, har opbygget og trøstet Mangfoldige, saa langt Civilisationen rækker, maa Du ogsaa tillade os andre, Dine Stammebeslægtede, at udtale den Glæde, vi føle ved at kunne fremvise en sand og ægte Digter »heroppe« i denne i poetisk Henseende saa besynderlig fortørrede Tid, og det ikke blot en Digter, der i enlig Begavelse har kunnet kalde Grønt og Blomster til Live, men som tillige har havt den sjældne Gave og Lykke at befrugte en hel Kreds af Digtere, hvis Navne ikke blot længe have prydet Literaturen, men som forene sig til en straalende Hæderskrands om Dit eget Navn. Men bag den mere offentlige Anerkjendelse og dybere end denne gaar Erindringen om et trofast og mangeaarigt Venskab, som, medens det har en mere privat og personlig Karakter, netop ogsaa derfor har en egen, værdifuld Valuta, hvorfor det ogsaa egner sig til at komme her i Brevets Slutning, der stundom indeholder det vigtigste. Tak, kjæreste Bjørnson, for dette lange og prøvede Venskab, der s. 120 har kastet Glands over det Gyldendalske Firma og været til stor Glæde for mig og mine. Gid Du maa føle Kraft og Lyst til at skjænke os en Række af Arbejder som »Synnøve Solbakken«, som jeg for nogle Dage siden sendte Dig i forynget Skikkelse, dels for at hædre Dagen, dels som et -lykkebringende Symbol paa, hvad Fremtiden haaber og venter af Dig.

Endnu en Gang: mange hjertelige Lykønskninger fra mine Børn og mig til den 10. August, og de kjærligste Hilsener for Dig, Din elskværdige Hustru og alle Bornene.

Din trofast hengivne
Fr. Hegel.